

שרה (משמאל) עם דנוך (באמצע), גומדי והאם (מימין)
 „אני לא רוצה שום עסק עם מי שפחת דנוך”

שרה עם גומאדי, אחותה בתי-שבע וידידה
 „חיים שקטים מול הרפתקות”

שרה עם אושרי ובתם לי
 זר-פרחים ענקי

שרה דנוך ובעלה עודד קדיפצקי
 טיפוס של הרפתקן

הבנתי שהוא לא בשבילי, וכשאמרתי לו שאני רוצה להיפרד ממנו, ענה: „בסדר. נפרד בעוד שבועיים, מפני שאני יוצא לשליחות מטעם משרד-הביטחון, שליחות אשר ממנה אולי לא אחזור. אם אחזור, ואם תרצי אותי — טוב! ואם לא — נפרד!”

הסכמתי להישאר איתו עוד שבועיים.

וילה

באקפולקו

ביום בהיר אחד הופיעו במקום עבורי דתי, בגרונדינג כמה אנשי מיסטררה שביקשו כי אבוא איתם לחקירה. הם לא אמרו באיזה עניין.

חקרו אותי על עמוס אוריון. עצרו אותי (המשך בעמוד 42)

אפילו חשבנו בשלב מסוים לשוב ולחיות ביחד.

המשכתי לעבוד בחברת גרונדינג ומי עשיתי לצאת מהבית. בפעם הראשונה כשר יצאתי מהבית עם חברה, למיסעדה בכרם-התימנים, פגשתי לראשונה את עמוס אוריון.

התפתחה בינינו שיחה. עמוס היה חתיך ועשה רושם חברותי. התחלנו לצאת ביחד. הוא דיבר תמיד ברצינות וסיפר לי שמוצאו מאיטליה ושהוא יתום שגר אצל מי שפחה מאמצת ברמת-ישראל. הוא סיפר שהוא עובד במשרד-הביטחון ושהיה לוחם בקומנדו הימי.

עם הזמן הבחנתי שהוא מתנהג בצורה מוזרה. בכל פעם שבאו חברים או קרובי-מישפחה שרצו את חברתי, התפרץ עליהם, עד שהצליח להרחיק ממני את כולם. אני טיפוס חברתי והמצב הזה הפריע לי מאוד.